

Publicerad 2009-03-11 01:15 av Jonathan Fryxelius

Kanske en av de lättsammaste rytmerna man kan ha till en dikt är limerickens. Det här är dock egentligen inte någon riktig limerick, eftersom jag struntat i några av reglerna, men rytmen är i alla fall densamma.

Cykellimerick

Med luft genom håret jag susar förbi
på cykeln jag fått, så glansig och ny.
Livet är härligt,
inget besvärligt
solen är varm över himmel och sky.

Jag cyklar runt hörnet på Konsumbutik
rakt över torget, ser ej den spik
som fastnar i däckets,
jag slängs över räcket
rakt ut i rusningstrafik

En tvärnit, två tutor och högljudda skrik
fyller nu gatan med gränslös panik.
Att landa är svårt
när man ramlar så hårt,
det var som spontan gymnastik

Jag reser mig snabbt, jag ser inte klart,
kinderna röda, helt uppenbart
Jag tar mig ur vägen,
blir så förlägen
Jag känner mig inte så smart.

Jag reser min cykel med skakiga händer.
Jag ser mig omkring, och sedan jag vänder.
Räcket har kapats
Cykeln har skrapats
Jag borde ta ett steg i sänder

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonathan Fryxelius med Poeter.se id #27836 innehar upphovsrätten